

Korkunç gerçek

John Marsden'den **Hamlet**. Babasının ölümüyle ve annesinin amcasıyla evlenmesinin şaşkınlığıyla baş etmeye çalışan Hamlet, zor günlerin daha başında olduğunun farkında değil.

Babasının hayaletiyle karşılaşması, korkunç gerçeği gün yüzüne çıkardı: Babası öldürülmüştü. (Artemis Yayınları)

Psikiyatrik bozukluk

Oytun Erbaş'tan **Psikiyatrinin Kara Kitabı**. Bu kitapta beyinle ilgili normal ve hastalık kavramları bir bütün halinde verilmiş ve açıklanmıştır. Kitapta, psikiyatrik bozuklukların nedenleri ve sonuçları ele alınarak tedavi konusundaki çözümler üretilmeye çalışılmıştır. (Bayçınar Tıbbi Yayıncılık)

Korkulu geçen yıllar

Edith Hahn Beer, Susan Dworkin'den **Nazi Subayının Karısı**. Korku içinde geçen yıllar... Söylenen onlarca yalan... Doğum esnasında bile ağzından bir şey kaçırma korkusu yaşadığı için her tür ilaca karşı koyan genç bir kadın... Edith Hahn Vıyanalı, yükselen Nazi gücü karşısında sözünü esirgemeyen bir Yahudi'ydi. (Beyaz Baykuş)

Eğlenceli bir kitap

Erdem Genç'ten **10 Yaşında Girişimci Olmak**. Bu eğlenceli kitap, okuyan anne-babaların kafalarında çocuk gelişimi ve yetiştirme şekilleri ile ilgili soruların oluşmasını, konuya ilgi ve motivasyonun artması alanlarında faydalı olacak. (Ceres Yayınları)

Duyarlılık ve şehvet

Gil Scott-Heron'dan **Zenci Fabrikası**. "Bu roman Scott-Heron'un albümlerine has öğeleri içeriyor: Güçlü bir toplumsal eleştiri ve rahatsız edici bir hiciv ama aynı zamanda bir duyarlılık, romantizm ve şehvet." - The Independent- (Can Yayınları)

"Dil, en hızlı çekirgedir şiirde"

■ Sözcüklere günlük ve olağan anlamlarını unutturan bir sezgi ve meziyet... Şairliğin ustalıklarından biri belki de. Sayın Cahit Ökmen, *Portakal Yıldızı*'nda günümüz çocuklarının hislerini, böyle bir meziyetle, onların gözünden anlatan şiirleriniz var. Nasıl gözlemlerle, nasıl dokunuşlarla ortaya çıktı bu şiirler?

Geçmiş ve şimdi hatta gelecek de bir rüya samalı içinde yan yana geldi bu şiirlerde. Şiir dili biraz böyledir. Yaşantılar, izlenimler, gerçeklik, düş... Zaman ve mekânlar içindeki bir köşe kapmacada yer değiştirirler. Melih Cevdet'i anımsayarak söylesem "Şair bilinçli bir deli ve bilinçli bir çocuktur, mekânları bilerek kaşır ve şakay, bilmeye yeğler."

Dil, en hızlı çekirgedir şiirde, trambozunda zıplayan sözcükler geri dönmelerse şiir olurlar. Bellek dehlizlerinde uyuyan bir çocukluk yaşantınız, çocuğunuzun bir cümlesiyle, başkısıyla uyanıverir, pencerelere sımsıcak bir öpücük çıkartması yapışırer o an...

Cahit Ökmen

Sayfa Sayısı:
80
Baskı Yılı:
2017
Yayınevi:
Gümüşçi
Kitaplığı

Özgürleştirmeyen eğitim aptallaştırır

■ Duru bir dil, zengin bir imge ve duyu dünyası. Türkçe ve edebiyat alanında eğitimi olarak verdiğiniz emeğin, şiirlere ve kitabın ortaya çıkışına nasıl bir katkısı olmuştur?

"Özgürleştirmeyen eğitim aptallaştırır." Bizim eğitim sistemimiz de aptallaştırma pratikleriyle malumdür; Brezilyalı eğitimci Paulo Freire'nin yaklaşımıyla söylesem, "Eğitim, insanların, gerçekliği eleştirel ve yaratıcı olarak ele aldıkları, dünyalarının dönüştürülmesine nasıl katılacaklarını keşfettiler bir araç", "bir özgürlük pratiği" olarak işlemeleli elbette. Böyle düşündüğünüzde, bir eğitimci olarak eyleminiz de "her şeye rağmen" varlık bulabiliyor ancak... Didaktik söylemlerden, mesaj kaygısından, birtakım görüşleri, değerleri dikte ettirmekten ne kadar uzak durulursa bir eğitimci olarak da bir şair/yazar olarak da çocukların sahici dünyasına o kadar yakın oluyorum. Bu, eğitimcinin eğitimi sürecini de şairin/yazarın

yaşantılarına dile dönüştürme eylemini de özgür ve özgün kılar. Portakal Yıldızı biraz da bu bakış açısının ruhumdaki dokunuşlarıyla yazılmıştır.

■ Şiir kitabının diğer edebiyat ürünlerinden farkı, zamana ve engin bir özene ihtiyaç duyması diyebilir miyiz? Nasıl bir zaman algısı var şiirin? Hele ki çocuk yaşta karşılaşılacak şiirleri düşününce...

Çok tuhaf bir duyu

"Geniş zamana ve engin bir özene" tüm edebiyat ürünleri ihtiyaç duyar; salt şiirin yazılmasına özgü bir farklılık değil bu. Geniş zamanın göreceliği de ayrı bir konu tabii... Çocuğun zaman algısında şiirsel bir somutluk olduğunu düşünüyorum; yani, yaz çokça dondurma yemenin zamanıdır, yoksulluğun zamanı kış yaklaşırken bir babanın ya da annenin yüzündeki kaygı gölgelerinin çocuğu da sessizleşmeye ittiği anlardır, bilgisayarda oyun oynamanın ya da çizgi film seyretmenin sınırsız heyecanının sınırlanmış süreleridir zaman... Bir mutluluk

anı bilinci mi, bir keder parlıtı mı, "yatçaz kalkçaz, yatçaz kalkçaz... bir bakmışsın baban gelmiş" tahterevallisinin hafif sızlı baş dönmesi mi? Dilinin sınırları, çocuktaki "zaman algısının" sınırlarını da etkiler. Örneğin, "üzeri kelebek desenli minik patişni ve "içlerinde öpmeye doyamadığınız beş bezelye"yi anlattığınızda, onun "geçmiş zaman" algısına, duyusuna bir dokunuş değil midir bu?

■ *Portakal Yıldızı*, Sadi Güran'ın desenleriyle renklendi. Şiirlerin resimlenmesi ve böyle rengarenk bir görünüme bürünmesini nasıl yorumlarsınız?

Tuhaf bir duyu bu aslında... Sevgili Sadi Güran'la birbirimizi tanımıyoruz, ama insanlar sözcüklerimin ve onun desenlerinin kucaklaştığı, bu buluşmanın ortak bir ruh yarattığı bir kitabı okuyorlar... Belki önce resimlere göz gezdiriyorlar, belki de dizeleri önceleyip sözün izini resimlerde sürüyorlar... Bilinmez. Resimlerle ilk karşılaştığımda, sözcüklerimin o derinlikli düşselliklere sahip desenlerin içine kırıp kırıp bir heyecanla, çocuğu bir huzurla, meraklı bir kedi mrlamasıyla... yerleştiklerini hissettim. Mutlu oldum. *Portakal Yıldızı*'ni kaşırırken, sanki ben çizilen resimlerin şiirini yazmışım duyusuna kapılıyorum bazen...

